

**nyugalmazott topolyai szolgabíró házáat.** A gyújtogató kísérlet előtt Bencsik Mátyás részt vett a topolyai munkapárt szerda esti értekezletén, amely mulatozással fejeződött be és éjfél után erősen italos állapotban együtt indult hazafelé. Nemsokára a többiek is elindultak a vendéglőből s már a vendéglő ajtajában észrevették, hogy az utca másik oldalán egy ember égő gyújtószálakat dobál. Császár Péter főszolgabíró náddal fedett házára. Rákíáltottak, mire az ismeretlen alak futva menekült és egy mellékutcában eltűnt. A Gözmalom-utcahoz érve a társaság, ismét észrevette, hogy most már Balogh Balázs borbélymester háza előtt áll az előbb látott ember és égő gyújtószálakat egy nádszálba tűzve bedugdossa azt a ház fedele alá. Odafutottak és ekkor megdöbbenve ismerték föl a menekülő emberben Bencsik Mátyás községi kataszteri hivatalnokot, aki vagyonos topolyai gazdának a fia, érettségizett és a papi pályára készült, de gyöngye testalkata miatt nem folytathatta tanulmányait és így községi irnok lett Topolyán, hol mindenki szerette és a hivatalában is kifogástalanul végezte teendőit. Bencsiket csütörtökön tartóztatták le és beszéltették a szabadkai ügyészség fogházába. A vizsgálóbíró előtt azt vallotta, hogy az esetre nagyon homályosan emlékszik és **ellenállhatatlan kényszer** hatása alatt állott, amikor gyújtogatni akart. Sem Császár szolgabíró, sem pedig Balogh Balázs ellen a haragra nincs oka. Bencsik védője kérte a fiatalember elmebeli állapotának megvizsgálását, mert **valószínű, hogy pirománikus.**

— **Véres lakoma.** Apáca községben — mint Szarvasról jelentik — nagy vendégség volt Gulácsy Péter jómódú birtokosnál. Mulatozás közben Gulácsy browning-revolverét mefogta Olasz Sándor nevű barátjának. A fegyver véletlenül elsült, a golyó Gulácsy fiatal feleségének szívébe fúródott s a szerencsétlen asszonyt azonnal megölte. A csendőrség vizsgálatot indított a katasztrófa dolgaiban.

— **Batthyány Lajos gróf pöre.** Esztendőnk óta huzódó bonyodalmas per érkezik holnap a legfőbb ítélkező fórum, a Kuria elé. Batthyány Lajos gróf hamis tanúzás pere, melyet Milkovich József dr. budapesti ügyvéd, Bojén Romulusz dr. földbirtokos és Hiekisch Ernő főmérnök ellen indított. A bonyodalmas per Batthyány Béla grófnak egy százharmincezer koronás tartozásából kifolyólag keletkezett. Milkovich József dr. követelte a hatalmas summát a grófnak, egy bérleti perből kifolyólag. A törvényszék meg is ítélte az összeget az ügyvédnek, mert a tárgyaláson a felperes Milkovich is, két barátja is, Bojén Romulusz dr. és Hiekisch főmérnök azt vallották, hogy a gróf elismerte ezt a tartozást s ő is, az apja, Batthyány Géza gróf is, megigérték Milkovich dr.-nak a tartozás kifizetését. Batthyány Lajos gróf, a pervesztes Batthyány Béla gróf fivére az ítélet után ki is fizette az összeget, Bojén és Hiekischet azonban hamis tanúzás, Milkovichot pedig hamis tanúzásra való rábírás miatt feljelentette. A rendőrség csaknem két esztendőig nyomozott ebben az ügyben. Rengeteg tanút hallgattak ki. Mine az ügy a törvényszék elé került, a vádlottak egyike, Hiekisch főmérnök meghalt. A másik kettőt a törvényszék felmentette. Az ítéletet a tábla helybenhagyta. Batthyány grófék megfellebbezték a törvény és tábla igazmondását s holnap a Kuria fogja felülbírálni a két ítéletet s utolsó fokon dönt a hosszan huzódó ügyben.

— **Tűz a tiszta-pályaudvaron.** Ma délután 2 órakor a Tisza-pályaudvaron egy fával megrakott waggon ismeretlen okból kigyulladt. A kivonult tűzoltók eloltották a tüzet.

— **Botrányos verekedés a labdarugás után.** A budapesti Üllői-uti sporttelepen vasárnap délután 7—8000 főnyi közönség izgatódott a csapatok játékán. Negyedöt óra tájban ért véget a Magyar Atlétikai Klub és Budapesti Torna Klub bajnoki mérkőzése. Az atléták tábora még javában lelkesedett és

tombolt a csapat 1:0 arányban megszerzett győzelmén, nem is sejtve, hogy a csapatok a nagy tribün alatt, az öltözők folyosóján, **teljes erőből tovább folytatja a küzdelmet.** A brutális jelentekben bővelkedő mérkőzésből ugyanis parázs verekedés keletkezett a két csapat játékosai között. Belevegült a harcba a M. A. K. néhány hive is s a szűk folyosóban valósággal élet-halál harc fejlődött ki a játékosok között.

A botrány abból keletkezett, hogy a meccs után a pályáról levonuló csapatok **összeszólalkoztak.** Rácz, az atléták jobbszélső csatára sértő megjegyzést tett Szendrőre, a BTC háttvédőjére, mire ez ráütött a nyakára. Beérve a földalatti folyosón a tribün alá, Rácz szembe köpte Szendrőt, aki erre irtózatos erővel arcul ütötte támadóját. Ez volt a jel az **általános verekedésre.** A MAC játékosai fenyegető állást foglaltak el s a BTC-ből Ginzery kapuvédő sietett Szendrő segítségére. Az atléták csoportjából kiugrott Kremels Viktor a MAC centeresatárjának a bátyja. Ginzery attól való félelmében, hogy a természetes fiatalember menten ráront Szendrőre, **öklével az arcába csapott.** Erre Kremels rávetette magát Ginzeryre s olyan ütést mért rá, hogy mentben lerogyott. Belevegült a verekedésbe Ramson, a MAC angol tréneré is, jobbra-balra osztogatva a hamisítatlan angol boxokat. A következő meccsre készülő FTC és 33-as játékosok ijedten vonultak vissza öltözőjükkbe, a harc azonban vezetőségek közbelépésére csakhamar véget ért. A rossz nyelvek szerint a pótmérkőzés is a MAC nagy arányú győzelmével végződött, mert a Kremelést ért ütésért ötszörösen fizettek meg. A verekedés híre gyorsan elterjedt a tribünökön és mindenfelé általános megbotránykózást keltett.

— **A majom-ember az Edison-moziban.** A szenzációs slágerképet Balaóot Szegeden egyedüli előadási jogot az Edison mozgószínház szerezte meg, ma és holnap látható. A Balaóon kívül Mária Lujza korrajz, Téli sport Svájcban és a két órás műsor. Az előadások kezdete 5, 7 és 9 órakor.

## Jelzálogkölcst,.

földbirtokra, továbbá köztisztviselőknél és katonatiszteknek előnyös törlesztéses kölcsönt és részvényekre, sorsjegyekre előnyös kölcsönt nyújt 0-0

**Szegedi Általános Bank**  
Rudolf-tér 5. szám.

A törökkanizsai járás főszolgabírájától.  
1611/1913. szám.

Tárgy: a kübekházai közs. születésnői állás betöltése.

### Pályázati hirdetmény.

Kübekháza községben megüresedett községi születésnői állásra (ezennel pályázatot hirdetek, mely évi 240 (Kettőszáznegyven) korona fizetéssel és a szabályrendelileg megállapított esetenkénti díjazás mint jövedelemmel jár.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy 1. képességüket igazoló okmánnyal, 2. erkölcsi és illetőségi, esetleg 3. eddigi működésüket igazoló bizonyítvánnyal felszerelt pályázati kérvényüket **f. évi április hó 12-ig** hivatalomnál nyújtsák be.

Elkésetten vagy fenti felszerelés nélkül érkező kérvényeket hivatalból fogom visszatartatni.

Törökkanizsán, 1913. március hó 25.

**Dr. Mihájlovics.**  
főszolgabíró.

## KÖZIGAZGATÁS

### Kész az ujszegedi piac, de nincs forgalom.

(Saját tudósítónktól.) Az ujszegedi polgárság régi kívánsága valósult meg, amikor március közepe táján Ujszegeden piac nyílt meg. Addig-addig sürgették a városnál a piac ügyét, amíg végre a főkapitány megadta az engedélyt az árusoknak. Össze is jött egynéhány kofa és más élelmiszer-árus, de a piac, mindjárt az első napokban is, csak nem akart föllendülni. És éppen az ujszegediek közömbössége miatt, akik elkerülték a piacot s inkább átjöttek Szegedre, hogy itt vásárolják be házi szükségleteiket. Igazán érdekes jelenség ez, hiszen az **ujszegediek akarták a piacot s most kiderül, hogy éppen ők nem pártolják.** Pedig kár, mert ez is egy lépést jelentett volna Ujszeged fejlődésében és valamennyire hozzájárult volna ahhoz, hogy ebben a gyönyörű jövőjű városrészben valamelyes üzleti forgalom bontakozzék ki. Mert ahol nagy piac van, ott boltok is teremnek lassanként, házak épülnek, városiaság kezdődik és szükségképpen eleget kell tenni a városiaság fokozatosan jelentkező kellekeinek is.

Mindenesetre sajnálatos tehát, hogy az ujszegedi piac nem vált be. Legalább eddig nagyon kevésbé. **Somogyi Szilveszter dr.** főkapitány mondta ezt munkatársunknak, aki érdeklődött nála az ujszegedi piac forgalma felől.

— Bizony — mondotta a főkapitány — nehezen indult ott a forgalom. Mindent megtettem pedig az ujszegedi piac fejlesztése érdekében, ami megtehető volt. Amikor kezdődött a piac, kidebaltattam, azonkívül hirdetmények útján hívta föl rá a város a lakosság figyelmét, de mindez nem használt. **Nem volt árusító.**

— És mi ennek az oka ő főkapitány ur szerint? — kérdezte munkatársunk.

— Az kérem, hogy egyrészt az ujszegediek, még ha ott is van a piac, szívesebben jönnek be a városba bevásárolni a szokott helyükön, másrészt pedig kevesen vannak az árusítók is ahhoz, hogy Ujszegedre is teljen belőlük. Idegeneknek pedig, akik nem itt fizetik adójukat, nem szabad a város területén élelmiszereket árulni.

— A hatóság nem tehet valamit, ami föllendítene az ujszegedi piacot? — kérdeztük.

— Erőltetni nem lehet a dolgot — válaszolt a főkapitány, — annak természetes uton kell fejlődnie. És bármennyire népes már Ujszeged ahhoz, hogy ott külön piaci forgalom fejlődjék és általában élénkebb, városiasabb élet csirái hajtsanak ki, mégis a leghelyesebb bevárni az időt, amíg ez szinte önmagától alakul ki lassanként. Hiszen bent a városban is vannak piacok, ahol alig van élet, így például a Szent György-téren és a Hunyadi-téren. Az előbbi helyen alig két árusító ütötte föl a sátorfáját. Az ujszegedi piac úgy fejlődik majd lassanként, hogy jön egy kofa, aki azelőtt például bent a városban árult, letelepszik és ha sikerül neki eladni az eladni valóját, újra odamegy. Először már a nyakában van a konkurrencia is egy másik kofa személyében, aztán jön a harmadik és az is letelepszik. Így fejlődik minden piac s csak így, természetes uton fejlődhet az ujszegedi piac is.

#### (—) Pénzzavarban van a közkórház

A szegedi városi közkórház nap-nap után ziláltab pénzügyi helyzetbe jut. Folytonosan apróbb kölcsönökért fordul a városhoz, hogy a legszükségesebb számlákat kifizethesse. A kórházi vezetőség azzal indokolja a pénztelen helyzetet, hogy a kórház pénztárának nincsen állandó forgótőkéje. A tanács a bajok orvoslása céljából most összehívta a kórházi bizottságot, amely a legközelebbi napokban ülésezik ebben az ügyben.

(—) **Fizetni!** Nyolcszázezer koronával járult hozzá Szeged város a felső ipariskola építéséhez. A költségek idáig ötszázötvenhét-